

تجمع کارگران یخچال سازی در مقابل دفتر رئیس جمهوری

باز هم سرمایه داران و عوامل آن ها کارگران یخچال سازی لرستان را سردواندند، اما این بار نیز کارگران از پا ننشستند، به تهران آمدند و در مقابل دفتر رئیس جمهوری تجمع کردند. به دنبال تجمع و تحصن کارگران در دفتر شرکت آتیه دماوند و امضای صورت جلسه مورخ ۸۵/۱۱/۳ قرار بود طی ۱۰ روز مطالبات معوقه کارگران پرداخت شود. اما چنین نشد و استانداری لرستان با طرح این ادعا که پرداخت وام به آتیه دماوند به "ترک تشریفات" نیاز دارد از اعطای وامی که قرار بود مطالبات کارگران از آن محل پرداخت شود، سر باز زد. روز دوشنبه ۸۵/۱۱/۲۳، هشتاد نفر از کارگران برای چندمین بار به تهران آمدند و ابتدا به دفتر آتیه دماوند رفتند. اما در آنجا به کارگران گفته شد که مشکل آنان ربطی به آتیه دماوند ندارد و این شرکت هر زمان که وام پرداخت شود مطالبات کارگران را خواهد پرداخت. کارگران به طرف دفتر رئیس جمهوری حرکت کردند و در آنجا جمع شدند. این تجمع تا اواخر شب ادامه داشت، اما مسئولان این دفتر پاسخی به کارگران ندادند. کارگران ابتدا می خواستند شب را در دفتر رئیس جمهوری تحصن کنند، اما یکی از نمایندگان لرستان در مجلس شورای اسلامی (فتح اله حسونند) به محل آمد و کارگران را به منزل خود برد. روز بعد، کارگران به تجمع خود در مقابل دفتر رئیس جمهوری ادامه دادند. حوالی ظهر، جلسه ای با شرکت نمایندگان کارگران، معاون اجرایی رئیس جمهوری، رئیس نهاد بازرسی ویژه رئیس جمهوری و مسئول شکایات دفتر او، نماینده وزیر صنایع و حسونند، نماینده لرستان در مجلس، تشکیل شد و در پایان طی صورت جلسه ای قرار شد تا پایان هفته جاری دفتر رئیس جمهوری مبلغ ۶۰۰ میلیون تومان بابت حقوق معوقه کارگران پرداخت کند و تا پایان هفته آینده نیز استانداری لرستان اشکال اداری پرداخت وام را مرتفع کند و مبلغ ۲ میلیارد تومان وام برای راه اندازی کارخانه به آتیه دماوند پرداخت نماید. کارگران با آن که تردید داشتند که این تعهدات نیز به سرنوشت تعهدات قبلی دچار نمی شود عصر روز ۸۵/۱۱/۲۴ تهران را به قصد خرم آباد ترک کردند، با این تصمیم و عزم جزم که در صورت عدم اجرای این تعهدات دولت دوباره به تهران برمی گردند.

قابل ذکر است که همزمان با تجمع کارگران یخچال سازی لرستان، کارگران کارخانه ایران کلاچ قزوین نیز برای دریافت مطالبات معوقه خود و راه اندازی کارخانه در مقابل دفتر رئیس جمهوری تجمع کرده بودند و در این تجمعات جداگانه برخی از کارگران این دو کارخانه مشکلات خود را برای یکدیگر بیان کردند.

ما بار دیگر تاکید می کنیم که کارگران یخچال سازی لرستان، ایران کلاچ قزوین و ده ها کارخانه دیگر برای دریافت مطالبات خود و، مهم تر از آن، بازگشت به کار جز ادامه مبارزه و پافشاری بر خواست های خود از یک سو و تلاش برای پیوند زدن مبارزه خود به مبارزه کارگران کارخانه های مشابه دیگر در سراسر ایران از سوی دیگر راه دیگری ندارند. تنها برپایی جنبش سراسری کارگران بیکار و اخراجی و قراردادی و متشکل شدن کارگران بر بستر این جنبش می تواند طبقه کارگر را به نیرویی برای از میان برداشتن بلایای خانمان سوز نظام سرمایه داری از جمله عدم امنیت شغلی مجهز کند.

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری (منطقه تهران)

۱۳۸۵/۱۱/۲۵